

Zu Apollodors Bibliothek.

III 5, 2, 3 heisst es von den argivischen Frauen, welche Dionysos rasend gemacht hat: αἱ δὲ ἐν τοῖς ὄρεσι τοὺς ἐπιμασπίους ἔχουσαι παῖδας τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσιτοῦντο. Vermuthlich stand hier ursprünglich ἐψουσαι παῖδας. Vgl. Palaeph. 44 περὶ Μηδείας φασὶν ὡς ἀπέψουσα τοὺς πρεσβύτας νέους ἐποίει. Man könnte auch an διελουῖσαι denken; jedenfalls ist ἔχουσαι verderben.

III 10, 1, 2 δυοὶ δὲ ἐμίγη Ποσειδῶν, πρώτη μὲν Κελαινοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων ὤκησε νήσοις, δευτέρα δὲ Ἀλκύνῃ, ἣ θυγατέρα μὲν ἐτέκνωσεν Αἴθουσαν τὴν Ἀπόλλωνι Ἐλευθῆρα τεκοῦσαν, υἱοὺς δὲ Ὑριέα καὶ Ὑπερήνορα. Der Sprachgebrauch des Apollodor erfordert unzweifelhaft ἐξ ἧς θυγατέρα μὲν ἐτέκνωσεν, wie die folgenden Stellen beweisen: I Anfang: Οὐρανὸς . . . γήμας δὲ Γῆν ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς ἐκατόγχειρας προσαγορευθέντας . . . τεκνοῖ δὲ αὐτῆς ἐκ Γῆς παῖδας μὲν . . . 3, 1, 1 Ζεὺς δὲ γαμεῖ μὲν Ἥραν, καὶ τεκνοῖ Ἥβην . . . 9, 1, 1 Ἀθάμας . . . ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ παῖδα μὲν Φοῖξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλην. II 1, 2, 1 Ἄργος . . . γήμας Εὐάδην . . . ἐτέκνωσεν Ἐκβασον . . . 1, 4, 1 Ἐπαφος δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων γαμεῖ Μέμφιν . . . καὶ τεκνοῖ θυγατέρα Λιβύην. 2, 1, 1 Λυγκεὺς . . . ἐξ Ὑπερμήστρας τεκνοῖ παῖδα Ἀβαντα. III 1, 1, 2 Ἀγήνωρ δὲ παρα-

γενόμενος εἰς Φοινίκην γαμεῖ Τηλέφρασσαν καὶ τεκνοῖ θυγατέρα μὲν
 Εὐρώπην . . . 1, 2, 4 Μίνως δὲ . . . γήμας Πασοφάνη . . . παῖδας
 μὲν ἐτέκνωσε Κατρέα . . . 5, 8, 7 Οἰδίπους . . . τὴν μητέρα ἔγχευεν
 ἀγνοῶν, καὶ παῖδας μὲν ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυνείκη καὶ Ἐπειοκλέα . . .
 9, 1, 1 Ἐλατος, ὃς ἐκ Λαοδίκης τῆς Κινύρου Στύμφαλον καὶ Περέα
 τεκνοῖ. 12, 2, 1 Ἐριχθόσιος δὲ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, γήμας
 Ἀσινόχην τὴν Σιμόντος, τεκνοῖ Τρωᾶ. 3, 8 Λαιομέδοντα ἐγέννησεν,
 ὃς γαμεῖ Σιρμῶ . . . καὶ τεκνοῖ παῖδας μὲν . . . 6, 6 Ζεὺς . . .
 Αἴγιαν δὲ κομίσας . . . μίγνυται καὶ τεκνοῖ παῖδα ἐξ αὐτῆς Λιακόν.
 8 μίγνυται δὲ αὐτῷ Λιακὸς Φαμάθη . . . καὶ τεκνοῖ παῖδα Φῶκον.
 14, 8, 1 Πανδίων δὲ γήμας Ζευξίπην . . . θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε
 Πρόκην . . . 15, 5, 1 Κέκροψ . . . γήμας Μητιάδουσαν τὴν Εὐ-
 παλάμιον παῖδα ἐτέκνωσε Πανδίονα. Dies sind alle Stellen, an denen
 das Verbum τεκνῶ in der Apollodoreischen Bibliothek vorkommt:
 man sieht, es findet sich siebzehnmal nur vom Manne gesagt, so
 dass wir wohl berechtigt sind, gegen die richtige Ueberlieferung
 der gleich zu Anfang ausgeschriebenen achtzehnten Stelle Misstrauen
 zu hegen. Eine andere hat schon Heyne (u. nach ihm Hercher)
 beseitigt: I 1, 2 μετὰ τούτους δὲ [αὐτῶ τεκνοῖ Γῆ] Κίκλωπας,
 indem er die eingeklammerten Worte als Interpolation erkannte.
 Er bemerkt dort: verba haec uncinis incluseram, cum e margine
 ea illata esse admodum probabile sit; nam totam orationem
 languidam et ignavam reddunt. tum τεκνοῦν nunc de matre dice-
 retur, quod paullo ante de patre erat dictum, et statim iterum
 dicitur, uti sollemniter loquendi usus fert. etsi unum et alterum
 exemplum, in quo et mater τεκνοῖ, occurrere non negem: unum
 apud nostrum, lib. III 10, 1 . . . et Diodor. IV 68 ἢ δὲ Τρωᾶ —
 ἐτέκνωσεν Ἀμυθάονα. alia loca sunt ibid. IV 72. III 60.